HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

29 martie 2012*

„Mediu — Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 — Articolul 18 alineatele (1) și (4) — Transferuri ale anumitor deșeuri — Articolul 3 alineatul (2) — Informații obligatorii — Identitatea producătorului de deșeuri — Neindicarea de către intermediarul comercial — Protecția secretelor comerciale”

În cauza C-1/11,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Verwaltungsgericht Mainz (Germania), prin decizia din 26 noiembrie 2010, primită de Curte la 3 ianuarie 2011, în procedura

Interseroh Scrap and Metals Trading GmbH

împotriva

Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM),

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, doamna A. Prechal, domnii K. Schiemann (raportor), L. Bay Larsen și doamna C. Toader, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: doamna A. Impellizzeri, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 26 octombrie 2011,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Interseroh Scrap and Metals Trading GmbH, de A. Oexle, Rechtsanwalt;

— pentru Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM), de C. v. der Lühe, Rechtsanwalt;

— pentru guvernul belgian, de M. Jacobs și de T. Materne, în calitate de agenți;

— pentru guvernul austriac, de C. Pesendorfer, în calitate de agent;

— pentru guvernul portughez, de L. Fernandes și de M. João Lois, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de G. Wilms și de A. Marghelis, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: germana.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 8 decembrie 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 172), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 308/2009 al Comisiei din 15 aprilie 2009 (JO L 97, p. 8, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1013/2006”).

2 Această cerere a fost adresată în cadrul unei acțiuni formulate de Interseroh Scrap and Metals Trading GmbH (denumită în continuare „Interseroh”), specializată în comerțul cu deșeuri de oțel și de metal împotriva Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM) (denumită în continuare „SAM”), însărcinată de Landul Renania Palatinat, printre altele, cu supravegherea fluxurilor de deșeuri speciale în acest land, în legătură cu informațiile care trebuie să figureze în documentul menționat în anexa VII la Regulamentul nr. 1013/2006 (denumit în continuare „documentul de transfer”).

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Considerentul (7) al Regulamentului nr. 1013/2006 amintește importanța organizării și a reglementării supravegherii și controlului transferurilor de deșeuri astfel încât să se țină seama de necesitatea de a conserva, a proteja și a îmbunătăți calitatea mediului și a sănătății oamenilor și să se promoveze o aplicare mai uniformă a regulamentului menționat în Uniunea Europeană.

4 Potrivit considerentului (15) al Regulamentului nr. 1013/2006, în cazul transferurilor de deșeuri prevăzute în anexa III, III A sau III B la acest regulament și destinate operațiunilor de recuperare, este necesar să se asigure un nivel minim de supraveghere și de control, solicitând ca respectivele transferuri să fie însoțite de anumite informații.

5 Potrivit articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006, acesta stabilește procedurile și regimurile de control aplicabile transferului de deșeuri, în funcție de originea, de destinația și de ruta transferului, de tipul de deșeu transferat și de tipul de tratament care se aplică deșeului la destinație.

6 Din articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1013/2006 rezultă că transferurile de deșeuri destinate recuperării care figurează în anexa III sau III B la acest regulament fac obiectul cerințelor generale de informare prevăzute la articolul 18 din regulamentul menționat în cazul în care cantitatea de deșeuri transferate depășește 20 kg.

7 Anexa III la Regulamentul nr. 1013/2006 cuprinde, în subtitlul „Lista «verde» de deșeuri”, printre altele, deșeurile enumerate în anexa IX la Convenția privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora, semnată la Basel la 22 martie 1989, care a fost aprobată în numele Comunității prin Decizia 93/98/CEE a Consiliului din 1 februarie 1993 (JO L 39, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 7, p. 212, denumită în continuare „Convenția de la Basel”).

8 Anexa IX la Convenția de la Basel precizează că deșeurile care figurează în această anexă nu intră, în principiu, sub incidența articolului 1 alineatul (1) litera (a) din această convenție și, așadar, nu sunt, în principiu, considerate „deșeuri periculoase” în temeiul convenției menționate.

9 La codul B 1010 figurează în anexa IX menționată „Deșeuri de metale și aliaje metalice în formă metalică, nedispersabilă”, printre altele, fragmente de fier și de oțel, de crom, de cupru, de nichel, de aluminiu, de zinc și de staniu.

10 Articolul 18 din Regulamentul nr. 1013/2006, intitulat „Deșeuri care trebuie însoțite de anumite informații”, prevede:

„(1) Deșeurile menționate la articolul 3 alineatele (2) și (4) care urmează a fi transferate intră sub incidența următoarelor norme de procedură:

(a) Pentru a supraveghea transferurile deșeurilor respective, persoana aflată sub jurisdicția țării de expediere și care organizează transferul se asigură că deșeurile sunt însoțite de documentul prevăzut la anexa VII.

(b) Persoana care organizează transferul semnează documentul inclus la anexa VII înainte de efectuarea transferului, iar instalația de recuperare sau laboratorul și destinatarul semnează documentul respectiv atunci când primește deșeurile respective.

(2) Contractul menționat la anexa VII privind recuperarea deșeurilor, încheiat între persoana care organizează transferul și destinatar, intră în vigoare la data începerii transferului și prevede obligația, atunci când transferul deșeurilor sau recuperarea acestora nu poate fi încheiat(ă) astfel cum s-a prevăzut sau atunci când s-a efectuat ca transfer ilegal, pentru persoana care organizează transferul sau pentru destinatar, atunci când persoana respectivă nu este în măsură să încheie transferul de deșeuri sau recuperarea acestora (de exemplu, este insolvabilă):

(a) să preia sau să asigure recuperarea acestora printr-o modalitate alternativă și

(b) să asigure, între timp și după caz, depozitarea acestora.

Persoana care organizează transferul sau destinatarul furnizează autorității competente în cauză, la solicitarea acesteia, o copie a contractului.

(3) Pentru control, aplicare, planificare și în scopuri statistice, statele membre pot solicita, în conformitate cu legislația internă, informațiile menționate la alineatul (1) privind transferurile care fac obiectul prezentului articol.

(4) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt considerate confidențiale, în cazul în care legislația comunitară și legislația internă solicită acest lucru.”

11 Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1013/2006 impune, printre altele, persoanei care organizează transferul și destinatarului transferului să păstreze informațiile prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din regulamentul menționat cel puțin trei ani de la data începerii transferului.

12 Documentul de transfer care figurează în anexa VII la Regulamentul nr. 1013/2006 se prezintă astfel:

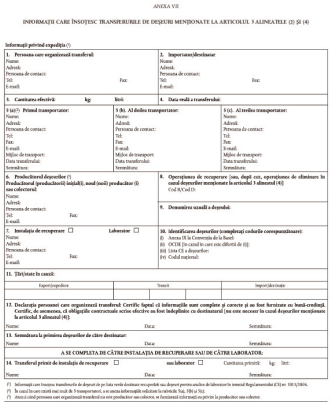

ANEXA VII

INFORMAȚII CARE ÎNSOȚESC TRANSFERURILE DE DEȘEURI MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3 ALINEATELE (2) ȘI (4)

Informații privind expedția:(1)

1. Persoana care organizează transferul:
Nume:
Adresă:
Persoana de contact:
Tel: Fax:
E-mail:

2. Importator/destinatar
Nume:
Adresă:
Persoana de contact:
Tel: Fax:
E-mail:

3. Cantitatea efectivă: kg **Bucăți:**

4. Data-ora/-e a transferului:

5 (a)(2). Primul transportator:
Nume:
Adresă:
Persoana de contact:
Tel:
Fax:
E-mail:
Mijloc de transport:
Data transferului:
Semnătura:

5 (b). Al doilea transportator:
Nume:
Adresă:
Persoana de contact:
Tel:
Fax:
E-mail:
Mijloc de transport:
Data transferului:
Semnătura:

5 (c). Al treilea transportator:
Nume:
Adresă:
Persoana de contact:
Tel:
Fax:
E-mail:
Mijloc de transport:
Data transferului:
Semnătura:

6. Producătorul deșeurilor (3)
Producătorul (producătorii) inițial(i), mod (mod) producător (i) colectorul:
Nume:
Adresă:
Persoana de contact:
Tel: Fax:
E-mail:

8. Operațiunea de recuperare [use, după caz, operațiunea de eliminare în cazul deșeurilor menționate la articolul 3 alineatul (4)]
Cod R/D sau D:

9. Denumirea uzuală a deșeului:

7. Instalația de recuperare ☐ **Laborator** ☐
Nume:
Adresă:
Persoana de contact:
Tel: Fax:
E-mail:

10. Identificarea deșeurilor (completați codurile corespunzătoare):
(i) Anexa IX la Convenția de la Basel:
(ii) OCDE [în cazul în care este diferită de (i)]:
(iii) Lista UE a deșeurilor:
(iv) Codul național:

11. Tip(uri)ste în caroși:

Număr/cupeluri	Tonaj	Număr/alveoluri

12. Declarația persoanei care organizează transferul: Certific faptul că informațiile sunt complete și corecte și au fost furnizate cu bună-credință. Certific, de asemenea, că obligațiile contractuale scrise efective au fost îndeplinite cu destinatarul [nu este necesar în cazul deșeurilor menționate la articolul 3 alineatul (4)]
Nume: Data: Semnătura:

13. Semnătura la primirea deșeurilor de către destinatar:
Nume: Data: Semnătura:

A SE COMPLETA DE CĂTRE INSTALAȚIA DE RECUPERARE SAU DE CĂTRE LABORATOR:

14. Transferul primit de instalația de recuperare ☐ **sau laborator** ☐ Cantitatea primită: kg: Bucăți:
Nume: Data: Semnătura:

(1) Informațiile care însoțesc transferurile de deșeuri din pe linia verde destinate recuperării sau deșeuri pentru analize de laborator în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1013/2006.
(2) În cazul în care există mai multe de 3 transportatori, se anexa informațiilor solicitate la rubricile 5(a), 5(b) și 5(c).
(3) Atunci când persoana care organizează transferul este ea însăși producătorul sau colectorul, se furnizează informații și pe rând la producător sau colectorul.

Dreptul național

13 Potrivit informațiilor furnizate Curții de Verwaltungsgericht Mainz, Legea fundamentală a Republicii Federale Germania (Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland, denumită în continuare „Legea fundamentală”) garantează protecția secretelor comerciale în temeiul dispozițiilor articolului 12 din aceasta privind libera exercitare a unei activități profesionale coroborate cu dispozițiile articolului 14 privind dreptul de proprietate. Pe de altă parte, potrivit jurisprudenței Bundesverfassungsgericht (Curtea Constituțională), sursele de aprovizionare ale unei întreprinderi constituie secrete comerciale care țin de protecția acestor drepturi fundamentale.

Acțiunea principală și întrebările preliminare

14 Interseroh este o filială a societății Interseroh SE, una dintre cele mai mari întreprinderi din Europa specializate în colectarea, în tratarea și în comerțul cu materii prime secundare, și anume fier vechi, maculatură, deșeuri de plastic și lemn uzat. Interseroh SE are aproximativ 2 000 de colaboratori pe circa o sută de situri repartizate în 13 țări.

15 Interseroh asigură, în calitate de comerciant, livrarea oricărei cantități comandate de deșeuri metalice de diferite calități clienților săi, care sunt oțelării, topitorii și uzine metalurgice.

16 În acest context, Interseroh își exercită activitățile exclusiv în calitate de „intermediar comercial” („Streckenhändlerin”). Caracteristica acestei forme particulare de comerț este aceea că comerciantul cumpără marfa de la producător sau de la colector și o revinde fără a intra el însuși în mod fizic în posesia mărfii. Se stabilesc relații contractuale numai, pe de o parte, între comerciant și producător și, pe de altă parte, între comerciant și destinatar.

17 Tipurile de metale comercializate de Interseroh au fost considerate „deșeuri” aflate sub incidența codului B 1010 din Convenția de la Basel care figurează în anexa IX la această convenție și, pe cale de consecință, a listei „verzi” a deșeurilor întocmite în anexa III la Regulamentul nr. 1013/2006. Prin urmare, transportul lor frontalier era supus cerințelor de informare prevăzute la articolul 18 din acest regulament.

18 În opinia SAM, persoana care organizează transferul, în speță Interseroh, este ținută, conform articolului 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1013/2006, să se asigure că deșeurile sunt însoțite în cursul transportului de documentul de transfer. În temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (b) și al articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1013/2006, acest document trebuie semnat și păstrat cel puțin trei ani de destinatarul livrării.

19 O consecință practică a acestei interpretări este aceea că un comerciant aflat în situația societății Interseroh este obligat, ținând seama de mențiunile care trebuie să figureze la rubrica 6 a documentului menționat, să dezvăluie clienților săi sursele sale de aprovizionare, iar clienții menționați au, așadar, posibilitatea de a contacta direct producătorul sau colectorul de deșeuri și de a încheia următoarele contracte lipsindu-se de serviciile intermediarului comercial.

20 Interseroh consideră că obligația de a dezvălui clienților săi sursele sale de aprovizionare îi încalcă dreptul la protecția secretelor comerciale și încalcă grav exercitarea activităților sale economice de intermediar comercial. În plus, această obligație i-ar cauza un prejudiciu patrimonial, întrucât informațiile cu privire la sursele sale de aprovizionare ar constitui o parte esențială a know-how-ului său și a valorii întreprinderii sale. În sfârșit, Interseroh ar fi pierdut deja numeroși clienți din cauza obligației de a-și dezvălui sursele de aprovizionare.

21 În consecință, Interseroh a decis să se desemneze chiar ea în locul producătorului sau al colectorului la rubrica 6 a documentului de transfer sau să nu o mai completeze, și aceasta în cadrul mai multor transporturi de deșeuri. Or, dat fiind că identitatea adevăratului producător sau colector reiese din borderourile de livrare și de cântărire care trebuie să însoțească de asemenea transportul de deșeuri și să fie prezentate în caz de control, au fost inițiate proceduri contravenționale împotriva gerantului societății Interseroh ca urmare a contradicției vădite dintre, pe de o parte, borderourile de livrare și de cântărire și, pe de altă parte, rubrica 6 a documentului de transfer.

22 În particular, este ceea ce s-a întâmplat cu ocazia unui control auto pe autostrada A3 în apropiere de Montabaur, la 7 mai 2009. Prin decizia din 5 august 2009, SAM a aplicat, așadar, gerantului societății Interseroh o amendă în cuantum de 150 de euro. În urma unei reclamații împotriva acestei decizii, procedura este în prezent pendinte în fața Staatsanwaltschaft Mainz (Ministerul Public din Mainz).

23 În consecință, la 18 decembrie 2009, Interseroh a formulat o acțiune în fața instanței de trimitere prin care solicită să se constate că, în calitate de intermediar comercial, nu are obligația să menționeze identitatea producătorului deșeurilor la rubrica 6 a documentului de transfer.

24 Instanța națională consideră că tratamentul confidențial al informațiilor referitoare la producătorul deșeurilor este, în principiu, impus de Legea fundamentală, în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolelor 12 și 14, întrucât se admite în general că sursele de aprovizionare ale unei întreprinderi constituie secrete comerciale care fac obiectul protecției drepturilor fundamentale.

25 Acestea sunt condițiile în care Verwaltungsgericht Mainz a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 18 alineatul (4) din [Regulamentul nr. 1013/2006] se aplică și persoanelor care participă în procesul de transfer?

2) În cazul unui răspuns negativ, efectul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul menționat este limitat prin aplicarea normelor de drept comunitar primar în vederea protejării secretelor comerciale?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 18 alineatul (4) din regulamentul menționat limitează, în vederea protejării secretelor comerciale, obligația persoanelor care organizează transferul de a indica în documentul prevăzut în anexa VII producătorul sau colectorul deșeurilor inclusiv față de destinatarul deșeurilor, potrivit articolului 18 alineatul (1)?

4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare, gradul limitării depinde de o evaluare de la caz la caz (interesele comerciale, pe de o parte, și protecția mediului, pe de altă parte)?”

Cu privire la întrebările preliminare

26 Instanța de trimitere pornește de la constatarea că articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006 obligă, în principiu, persoana care organizează un transfer de deșeuri aflat sub incidența acestei dispoziții să completeze integral documentul de transfer și să îl comunice destinatarului transferului spre semnare și păstrare. Această obligație ar implica dezvăluirea identității producătorului deșeurilor destinatarului transferului, cu consecințe potențial prejudiciabile pentru un intermediar comercial aflat în situația societății Interseroh, precum cele descrise la punctele 20 și 21 din prezenta hotărâre.

27 În aceste împrejurări, instanța de trimitere ridică problema dacă un intermediar comercial precum reclamanta, care organizează transferuri de deșeuri, se poate prevala în mod util fie de articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1013/2006, care permite un tratament confidențial al datelor în anumite circumstanțe, sau, în subsidiar, de un principiu general de drept al Uniunii, precum principiul protecției secretelor comerciale, cu scopul de a evita divulgarea identității producătorului deșeurilor destinatarului transferului prin intermediul documentului de transfer.

28 Din cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare, precum și din observațiile prezentate Curții reiese că totalitatea transferurilor în cauză în acțiunea principală privesc materii prime precum metale de diferite calități care sunt cumpărate și revândute de intermediar și care constituie deșeuri cuprinse în lista „verde” privind deșeurile nepericuloase.

Cu privire la prima, la a treia și la a patra întrebare

29 Prin intermediul primei, al celei de a treia și al celei de a patra întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1013/2006 trebuie interpretat în sensul că permite unui intermediar comercial care organizează un transfer de deșeuri să nu divulge destinatarului transferului identitatea producătorului deșeurilor în cazul în care această nedivulgare ar fi necesară pentru protecția secretelor comerciale ale intermediarului.

30 Articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1013/2006 prevede că informațiile menționate la alineatul (1) al acestui articol, și anume informațiile cuprinse în documentul de transfer, fac obiectul unui tratament confidențial în cazul în care legislația comunitară și legislația internă impun acest lucru.

31 Cu privire la identitatea persoanelor care pot fi supuse obligațiilor de confidențialitate la care face trimitere articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1013/2006, dintr-o interpretare literală și sistematică a dispoziției menționate rezultă că obligațiile de confidențialitate la care aceasta face trimitere pot fi impuse oricărei persoane care deține informațiile în cauză, ceea ce include atât autoritățile de expediție și de destinație, cât și toate persoanele fizice sau juridice care participă la transferul de deșeuri.

32 Astfel, textul articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1013/2006 nu efectuează nicio distincție printre persoanele care pot deține informațiile în cauză și nu operează în special nicio trimitere la articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1013/2006, care privește în mod specific autoritățile publice.

33 Cu toate acestea, tot din articolul 18 din Regulamentul nr. 1013/2006 se deduce că obligațiile de confidențialitate la care se referă alineatul (4) al acestui articol nu se pot opune transmiterii, între întreprinderile participante la operațiunea de transfer, a informațiilor prevăzute în anexa VII la acest regulament.

34 Pe de o parte, articolul 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1013/2006 prevede întocmirea unui document de transfer care trebuie să însoțească în mod obligatoriu orice transfer de deșeuri căruia i se aplică această dispoziție. Persoana care organizează un astfel de transfer este, așadar, obligată să completeze, printre altele, rubrica 6 a documentului de transfer, prevăzut în anexa VII la regulamentul menționat, în care trebuie să menționeze numele producătorului de deșeuri.

35 Pe de altă parte, articolul 18 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1013/2006 prevede că documentul de transfer trebuie semnat de persoana care organizează transferul și de destinatarul transferului de deșeuri, în timp ce articolul 20 alineatul (2) din acest regulament impune persoanei care organizează transferul și destinatarului să păstreze informațiile prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din regulamentul menționat cel puțin trei ani de la data începerii transferului.

36 Aceste dispoziții au în mod necesar drept consecință faptul că destinatarul transferului obține totalitatea informațiilor cuprinse în documentul de transfer și va lua, așadar, cunoștință, printre altele, de identitatea producătorului de deșeuri, care este identificat, astfel cum impune anexa VII la același regulament, la rubrica 6 a documentului menționat.

37 O eventuală obligație de tratament confidențial în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1013/2006 nu poate avea efecte în această privință din moment ce, astfel cum arată, în esență, avocatul general la punctul 50 din concluzii, ipoteza unui tratament confidențial al informațiilor conținute în documentul de transfer nu apare decât ulterior întocmirii și comunicării documentului menționat. Articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1013/2006 nu se poate aplica decât dacă informațiile au fost efectiv menționate în prealabil pe documentul de transfer, în conformitate cu prevederile alineatului (1) al acestui articol coroborat cu anexa VII la acest regulament.

38 Prin urmare și astfel cum arată avocatul general la punctul 64 din concluzii, întinderea unor astfel de obligații de confidențialitate este în mod necesar limitată la raporturile pe care le întreține, cu persoanele terțe față de transfer, persoanele care au acces la documentul de transfer, și anume autoritățile administrative competente și persoanele care participă la acest transfer.

39 Această interpretare este susținută de textul articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1013/2006, care se referă în mod expres la tratamentul confidențial al informațiilor menționate în documentul de transfer, iar nu la o excepție ipotetică de la obligația de a insera în documentul de transfer toate mențiunile impuse. Aceasta mai este susținută de nota de subsol 3 din anexa VII la acest regulament, care subliniază că, atunci când persoana care organizează transferul nu este producător sau colector, trebuie furnizate informații cu privire la producător sau la colector.

40 Prin urmare, trebuie să se răspundă la prima, la a treia și la a patra întrebare că articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1013/2006 trebuie interpretat în sensul că nu permite unui intermediar comercial care organizează un transfer de deșeuri să nu divulge destinatarului transferului identitatea producătorului de deșeuri, cum se prevede la alineatul (1) al acestui articol coroborat cu anexa VII la regulamentul menționat, chiar dacă această nedivulgare ar fi necesară pentru protecția secretelor comerciale ale acestui intermediar comercial.

Cu privire la a doua întrebare

41 A doua întrebare este formulată numai în ipoteza în care articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1013/2006 nu ar permite unui intermediar comercial care organizează un transfer de deșeuri să evite divulgarea identității producătorului deșeurilor destinatarului transferului. Instanța de trimitere arată că Legea fundamentală garantează, astfel cum s-a arătat la punctul 13 din prezenta hotărâre, protecția secretelor comerciale, care cuprinde, printre altele, sursele de aprovizionare ale unei întreprinderi. Nu ar exista o dispoziție națională aplicabilă care să permită limitarea drepturilor

fundamentale în cauză. În aceste împrejurări, instanța de trimitere ridică problema dacă secretele comerciale beneficiază de o protecție în cadrul dreptului primar al Uniunii, care ar limita domeniul de aplicare al articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006.

42 În consecință, trebuie înțeles că, prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006 trebuie interpretat în sensul că obligă, în contextul unui transfer de deșeuri care intră sub incidența acestei dispoziții, un intermediar comercial să completeze rubrica 6 a documentului de transfer și să îl transmită destinatarului, fără ca conținutul acestei obligații să poată fi limitat de un drept la protecția secretelor comerciale.

43 În această privință, articolul 15 alineatul (1) și articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene consacră dreptul la muncă și dreptul de a exercita o ocupație aleasă sau acceptată în mod liber, libertatea de a desfășura o activitate comercială și, respectiv, dreptul de proprietate. În plus, atât libera exercitare a unei activități profesionale, cât și dreptul de proprietate fac parte, potrivit unei jurisprudențe constante, din principiile generale de drept al Uniunii (a se vedea Hotărârea din 5 octombrie 1994, Germania/Consiliul, C-280/93, Rec., p. I-4973, punctul 78, Hotărârea din 10 iulie 2003, Booker Aquaculture și Hydro Seafood, C-20/00 și C-64/00, Rec., p. I-7411, punctul 68, Hotărârea din 12 iulie 2005, Alliance for Natural Health și alții, C-154/04 și C-155/04, Rec., p. I-6451, punctul 126, și Hotărârea din 6 decembrie 2005, ABNA și alții, C-453/03, C-11/04, C-12/04 și C-194/04, Rec., p. I-10423, punctul 87). Pe de altă parte, protecția secretelor comerciale constituie, astfel cum rezultă de asemenea dintr-o jurisprudență constantă, un principiu general de drept al Uniunii (a se vedea Hotărârea din 14 februarie 2008, Varec, C-450/06, Rep., p. I-581, punctul 49 și jurisprudența citată).

44 Cu toate acestea, trebuie arătat că, chiar presupunând că obligația de a dezvălui destinatarului unui transfer de deșeuri identitatea producătorului de deșeuri constituie o atingere adusă protecției secretelor comerciale ale intermediarilor comerciali, o astfel de constatare nu ar putea avea drept consecință limitarea domeniului de aplicare al unei dispoziții de drept derivat care este clară și necondiționată.

45 Or, astfel cum s-a arătat la punctele 33-40 din prezenta hotărâre, mecanismul de control administrativ prevăzut la articolul 18 din Regulamentul nr. 1013/2006 are în mod necesar drept consecință faptul că destinatarul transferului va lua cunoștință de identitatea producătorului de deșeuri și că nicio derogare nu poate fi dedusă din textul acestui regulament.

46 În aceste împrejurări, o atingere nejustificată adusă protecției secretelor comerciale, presupunând că ar putea fi stabilită, nu ar fi de natură să limiteze domeniul de aplicare al articolului 18 din Regulamentul nr. 1013/2006, ci de a repune în discuție validitatea acestei dispoziții. Or, instanța națională nu a solicitat Curții să se pronunțe cu privire la validitatea articolului 18 din Regulamentul nr. 1013/2006 și nici măcar nu a emis îndoieli în această privință, iar Curtea nu dispune de elemente de fapt suficiente pentru a putea aprecia validitatea dispoziției menționate.

47 În consecință, trebuie să se răspundă la a doua întrebare că articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006 trebuie interpretat în sensul că obligă, în contextul unui transfer de deșeuri care intră sub incidența acestei dispoziții, un intermediar comercial să completeze rubrica 6 a documentului de transfer și să îl transmită destinatarului, fără ca conținutul acestei obligații să poată fi limitat de un drept la protecția secretelor comerciale.

Cu privire la cheltuielile de judecată

48 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

1) **Articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 308/2009 al Comisiei din 15 aprilie 2009, trebuie interpretat în sensul că nu permite unui intermediar comercial care organizează un transfer de deșeuri să nu divulge destinatarului transferului identitatea producătorului de deșeuri, cum se prevede la alineatul (1) al acestui articol coroborat cu anexa VII la regulamentul menționat, chiar dacă această nedivulgare ar fi necesară pentru protecția secretelor comerciale ale acestui intermediar comercial.**

2) **Articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 308/2009, trebuie interpretat în sensul că obligă, în contextul unui transfer de deșeuri care intră sub incidența acestei dispoziții, un intermediar comercial să completeze rubrica 6 a documentului care figurează în anexa VII la Regulamentul nr. 1013/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 308/2009, și să îl transmită destinatarului, fără ca conținutul acestei obligații să poată fi limitat de un drept la protecția secretelor comerciale.**

Semnături